

מדינת ישראל
הכנסת

פ.ט.

פרוטוקול מס' ג / 2

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים, שהתקיימה ביום
ב', י' בכסלו תשי"ד - 17.11.53, בטעה 8.30.

נכח:

- ב. מבניאל - היו"ר
- ח. בן-אשר
- ב"צ הרמל
- ב. כצנלסון
- ש. כפרית
- ז. ניצני
- ד. נצר

מוזמנים:

- טר בר-סלע - המנהל הכללי של משרד הסעד
- טר בר-אור - היועץ המשפטי של משרד הסעד
- גב' ליבנט - טעם משרד הסעד
- טר סילוא -

סדר-היום:

- (1) גורל מוסדות הילדים בטעגרות וביטובי עולים;
- (2) חוק לתקון פקודת העמדת עבריינים במבחן.

היו"ר ב. מבניאל:

אני פותח את הישיבה.

מונח לפני מכתב מהמנהל הכללי של משרד
הבריאות, מיום 29.10.53 (קורא את המכתב)

ש. כפרית:

יש לנו שני חברים המועמדים למועצת הבריאות.
אני חושבת שטבעי הדבר ששני חברים אלה

יעסקו בענין זה.

היו"ר ב. אבניאל:

הייתי מסכים לכך. אולם המדובר כאן הוא בסודר לחלוקת כספי התמיכה לקופות חולים, ובתוכם כלולה גם קופת-חולים לעובדים לאומיים, אשר בה אני מעוניין. היות ושני המועמדים למועצת הבריאות הם חברי הכנסת הראל ונצר, והיות ואני יודע שד"ר הראל לא כל כך מעוניין להיות צד מעוניין בעניין זה, לכן אני מציע שבמקרה זה - ואני כאן מצטער מאד כי ברצוני לקחת את מקומו של ד"ר הראל, אם לא תתנגדו לכך - יטפלו בעניין כספי קופת חב' נצר ואנכי.

ה ו ח ל ט

לקבל את הצעת היושב-ראש: חברי הכנסת ד. נצר וב. אבניאל יטפלו בעניין הסודר לחלוקת כספי התמיכה לקופות-חולים.

היו"ר ב. אבניאל:

בפני מונח עוד דבר, והוא: הרשימה של העוורים, כתובותיהם והמצב המשפחתי שלהם. אני מציע להזמין לישיבה הבאה את האחראי על המדור הזה.

ד. נצר:

החלטנו לדון בישיבה הבאה על החוק לתקון פקודת העמדת עבריינים במבחן.

ב. כצנלסון:

הייתי מציעה לבחור בשני חברי ועדה, ושהם יבררו עם משרד הסעד עניין זה, ואת סיכום העניין יביאו בפנינו.

היו"ר ב. אבניאל:

זה הגיוני מאד. שני חברינו יקחו את הרשימה הזו וייפגסו עם האחראי מטעם משרד הסעד, ותוך שבועיים ימים נוכל להזיז עניין זה.

ד. נצר:

אני מציעה את חברי הוועדה: י. ביצני וב. כצנלסון.

ה ו ח ל ט

שחברי הוועדה י. ביצני וב. כצנלסון יבררו את עניין העוורים בהתאם לרשימה שלהם.

היו"ר ב. אבניאל:

עתה נעבור לסעיף הראשון של סדר-היום. וכטבוא, אולי יורשה לי לקרוא בפניכם את המכתב שמועצת הפועלות מיום 16.11.53. (קורא המכתב)

ב. כצנלסון:

ברצוני לדבר בשם הארגון שלי - ארגון נשים של הציונים הכלליים. טעב הילדים הוא כמצב המתואר במכתב הזה. יש לי רק להוסיף שחלק ניכר מההורים האלה הם קתוסי עבודה, ומחוסרי עבודה אלה הם כאלה שלא נראה לנו אף באופן שייקצא איזה סידור עבורם.

קצוצים ברגע זה, פירושו לדעתנו, הפקרת הילדים, דבר שלא יסבא את תיקונו בעתיד.

ד. בצר:

אנו בקטנו את חברי משרד הסעד לתת אסברה על עובדה בלתי-טובת לנו: כיצד קרה שמשרד הסעד עם תקציבו - שלא היינו כל כך מרוצים ממנו - מדוע הוא הקטין דוקא בטוטרות ילדים? מספר הילדים הוקטן לטרות שלא הועלה האינדקס.

לדעתי, אם ארגוני הנסים יחד עם יתר הגורמים, היו מוכנים שלא להעלות את האינדקס, אלא להיפך, שיעלו את השתתפותם, - הרי דבר זה היה נעשה למען סידור הילדים ולא למען משרד הסעד.

ט. כפרית:

אני מצטרפת לדברי קודמי. וברצוני לעמוד על הפרט הראשון, שאני מאד מתפלאת לו, מה גרם שהורד התקציב מ-5,600 לירות ל-4,000 לירות לילד?

בתנאים אלה שום טוטר לא יוכל להתקיים מפני שידוע לנו כיום הטעם, ביחוד מצבם של הורים רבים שלא יוכלו לשלם 3 לירות כאשר זה בדרש מהם עבור ילדם.

(ב) יש עוד הופעה מעציבה שאי-אפשר לעבור עליה בשתיקה, זה ענין הלשכות. והן אינן פועלות. לשכות אלה עוסדות בפני עצמן. ברצוני לדעת מי אחראי שם לכלא את חובת הסעד. החובה הזו צוייבה בסכתב של פועצת הפועלות, והיא מתבטאת ב-60 אלף לירות. מניין יקחו, ביחוד עכשיו, את הסכומים הדרושים? איך תיפתר השאלה הזאת? ופצד שני, קצוץ אשר בא דוקא הסנה הזו מתקציב השוטף שלא הוסיפו עליו את חוספת היוקר. ולא זו בלבד אלא קוצצו גם באופן מכזרי במספרי הילדים.

אני יודעת, ששני טעונות יום אשר הוקטו בקטיים עצומים, גדולם נחרץ, האחד נסגר, ואת השני עוסדים לסגור. אני שואלת: מהי ההצדקה לתקציב זה? מדוע צריך היה עד אפריל לסגור באופן כזה בתי תנוקות שסימנו בתי-הבראה לילדים? מדוע איפה נגזר עליהם להיטגר?

אנו יודעים את הקיים של היום לקיום הגנים. הכוונה לגני ילדים שבטעברות. ובכן, מהי ההצדקה הסוסרית לסגירת גנים אלה?

אכן שוכנו אנשי הטעברות בצריפים, אך מצב העבודה שם הוא אומר מצב בו הם היו צמונים כשהיו בטעברה. מהי ההצדקה שהגן איננו נפתח שם?

ב. כצנלסון:

אני מברכת על האיריליה של ועדת הסירותים אשר בה חברות נציגות הארגונים השונים, אחת על הצהרת דעותה.

ברצוני לציין, כי כאן נעשית עבודה חשובה מאד ע"י הארגונים הסוציאליים, ונוסף לתפקיד זה, הטיל משרד הסעד על הארגונים תפקיד נוסף. נטל זה התשקף מההסחיות של התשלומים. הארגונים נושאים כיום במאמצים מיוחדים, ביחוד לרגלי המצב העכשווי בארץ.

לפותר להרחיב את הדיבור, במיזה תנאים
עובדים כעת הארגונים. הם אינם מקבלים את התקציב ולעתים, כאשר
מתקבל החשבון, אזי הם מוטרטים כי הם עדיין לא קבלו את החשבון של
העובדת הטואצ'אלית. מצב זה הוא בלתי-נסבל, וקשה להפסיק כך בעבודה.

היו"ר ב. אבניאל:

לפני שאמסוך את דעות הדיבור לנציג
משרד הסעד, ברצוני לקדם בברכה את מר

בה-סלע על השתתפותו כאן.

ברצוני לשאול שאלה אחת והיא מבחינה
ארגונית של העבודה: סכל מה ששמענו פה, האם כל העובדים באו
במו"ס להסדר בעיה זו?

מר בר-סלע:

אני מודה על הברכה של היושב-ראש.

לכל התביעות שנשמעו ספי נציגי ארגוני
הנשים, משרד הסעד מצטרף להם. האמטה שמטילים על משרד הסעד נשמעת
גם ססנו, שנתבע הוא הופך להיות תובע.

לאור הכזוקה של השנה שעברה, יש הכרח
להכניס מספר יותר גדול של ילדים אשר משפחותיהם הפכו להיות מחוסרי
עבודה; שנית, המצב הוא כה קשה עד אשר אתה רואה כיום ילדים, שהיו
מקבלים ארוחה חמה ביום, כיום הם נתונים סמס לרעב. מצב זה אתה
רואה במחנות העולים וביטובים אחרים.

את המכתב של מועצת הפועלות לא ראיתי,
יתכן ומקבל אותו יותר מאוחר. אני רוצה לומר קודם כל ביחס להשתיית
התשלומים: חשוב מאד שחברי הוועדה ידעו, שלמעשה, לגבי משרד הסעד
קיימים שני תקציבים - התקציב שאושר והתקציב שמועבר, והמרחק ביניהם
הוא גדול מאד. בשבילנו החודש הזה, חודש נובמבר, שהוא חודש שוטף,
בשבילנו פירוטו שהוא עבר. התמיכות הניתנות על ידינו צריכות להישלח
בראשית החודש. והיה, אם החוב עד ראשית החודש - שהוא בטכום של
מיליון לירות שהאוצר צריך להעביר - האוצר לא העביר לנו מתקציב שאושר
לנו; ואם נאמר האוצר שולח לנו סכום שהוא קרוב ל-200 אלף לירות, -
הרי את היתר אנו נשארים חייבים, כי אין לנו סמס לשלם.

אולם ישנם מקומות כאלה שאנו מוכרחים
לשלם מיד, כמו פרדס-חנה. פרדס חנה הוא מאנשי שלומם של הסוכנות,
הממשלה ועוד. לפרדס חנה אנו משלמים מיד; כי אם לא כן - מיד
מתערבים כל הגורמים האלה.

לאור כל האמור, הפגור שתשלומים של
האוצר, הוא הוא הגורם לחובות שלנו.

הסיבה השניה היא, שיט להצמיד את השתתפותנו
באינדקס יוקר החיים. אני הייתי סוכן לקבל את זה בשני תנאים:
מתקציבנו יהיה צמוד ולא שוטף, או שמלכתחילה נשאיר רזרבה. למעשה,
זה איננו קיים בטום משרד מסלתי. על כך אין סה לדבר שאנו נסכים
לסעיף זה. נכון שבסעיף אחד הסכמנו, והוא - הרשויות המקומיות.
הרשויות המקומיות מפחיתות ספעם לפעם את מספר הילדים.

מוסדות יש די והותר, אלא שהם נאבקים
על קיומם.

השאלה העקרונית העומדת בפנינו היא, אם
אפשר להצמיד את ההסתמפות ליוקר החיים.

אכן קבלנו הגדלה בסכום, ואת סכום זה
לא העלינו לפי האינדקס.

מדוע הפחתנו במספר הילדים? - לקראת ראשית
שנת תשי"ג החלו בהפחתת הסעד; העלו במידה ניכרת את המחיר, ושנית -
העלו את ההסתמפות הטרכוז והסתמפות הרטויות הטקוטיות. הכנסת הילדים
בגני הילדים ובטעונות יום היום על חשבון סדר הסעד. אולם היו
כאלה שאמרו שטוב להטיל את האחריות על הלסכה, הואיל והלסכה לא
יכלה לגבות את ההסתמפות ההורים, ואז כל הפעססה הוטלה על סדר הסעד.
לא נעשה כל מאמץ מצד הלסכה לגבות את הסכומים, והן נשארו חייבות
סכומים עצומים, 90.000 לירות בקירוב, אם לא יותר. מסתבר להלן,
שהחובות הם לא של סדר הסעד, אלא של הלסכה. כיצד הצטברו סכומים
אלה? - הלסכה לא יכלו לעמוד בפני הלחץ של ההורים, וההורים לא
יכלו לשלם את ההסתמפות.

מה עשינו עד כה, ומה עם הסינויים שחלו
בינתיים? - לפני שנת תשי"ג, המחיר היה 3,250 ל"י, שהיה מחולק
כדלהלן: 1,500 ל"י משלם המרכז, והיתר משלמת הלסכה. אך כשהעלו
את המחיר ל-3,250 ל"י ל-5,600 ל"י - מחיר זה הועלה לקראת שנת
תשי"ד - אזי הוא התחלק כך: המרכז שלם 1,500 ל"י, ההורים - 1,750
ל"י, והיתר - הלסכה. אולם חל שוב שינוי, והמרכז שילם 3,250 ל"י,
והלסכה יחד עם ההורים שלמו 2,250 ל"י. ואז באתי ואמרתי, כי
ברצוני לדעת מה פירושו של הפושג הזה - ההסתמפות הלסכה; כלומר ברצוני
לדעת, מהו הסכום ההסתמפות ההורים, ומהו הסכום ההסתמפות של הלסכה.
לא שוכנעתי שהתשובה, ואמרתי כי יש לבטל את הפיקציה הזו של הלסכה
שנשארת תמיד חייבת, ואשר לאחר מכן מטילים זאת על המרכז, - ולהשאיר
שכל מה שסדר הסעד צריך לשלם, ישלם המרכז; והלידה שההורים מסתמפים
בהחזקת ילדיהם, יש לגבות מהם. ואז טבעי הדבר, שיש קודם כל, אולי
לחפש מקור לשלם את החובות שנה שעברה.

אם אני מקבל את האחריות של הלסכה, ואם אני
בונה את זה על חשבון תקציב, אזי אני צריך לראות מה הן ההתחייבויות.
ההתחייבויות מתבטאות ב-4500 ילדי גן, וב-1450-1500 ילדים בטעונות
ובטפניות. ועל בסיס זה בנינו את התקציב בפשטות. לקחנו את המספר
הזה והכפלנו לפי 4.600 ל"י; אח"כ הכפלנו את התוצאה למספר החדשים.

לאחר שהוצאו הסכומים עד סגירת הגנים, נתקבל
מצב טרגי לסדרי לקראת שנת תשי"ד. התקציב שאוסר הוא כידוע, 300.000
לירות. אם אני לוקח מה שאוסר בעד 7/2 חודשים, הרי יוצא שהוצא כבר
234.000 לירות. סכום זה הוצא מתוך התקציב השנתי. אילו היינו
מחליטים להמשיך בהוצאות אלה - ואנו שכל מקום מסייכים בזה - הרי
נגיע עד סוף השנה ל-420.000 לירות, במקום 300.000 לירות שהוקצבו
לנו.

פרדס חנה הועבר אלינו. עוד לפני שנה,
שנה וחצי, פחנה זה הועבר אלינו מהסוכנות. בסוף שנת הלימודים נסגר
המסעון שבפרדס-חנה, ואנו היינו מוכרחים לקחת בחשבון את המסעון הזה,
ואת הצורך בפתיחת הגן אם לא המסעון. וכך, עד אפריל, הוצא סכום של
למעלה מ-7000 לירות עבור החזקת המקום זה. ניהלתי מסא וסתן עם הסוכנות,
והודות לכך קבלנו סכום של 3000 לירות בערך.

ברצוני לומר, כי המסדר לא יכול להתחייב על
סכום של 400.000 לירות בו בזמן שתקציבו הוא 300.000 לירות. ומסיבה
זו היה הכרח להקטין את מספר הילדים ולהעלות את תקציבם של הארגונים.

החזקת הגנים והמסעונות מתבטאת בסכום של
38.000 לירות בחודש אחד בלבד.

ההכרה לקצף היה כה ברור שלא היה מנוס מסבו, אלא אם כן אנו מנסים בכל זאת לא לקצף עד הסוף. אני רוצה להביא לתשומת לבכם, כי הבאתי בחשבון שהתשלום עד סוף הוא כלול בתקציב עד השנה הזאת.

ברור הוא שאני-מפטר לעשות למעלה מגדרי המפטרות, ומטום כך החלטנו לקצף בשליש וברבע. חשיבותם של המעונות עולה על בני ילדים, ולכן קצצנו במספר הילדים.

זאת ועוד: הנקודה שנגעו בה היא שאלת השכונות. שאלה זו איננה כה פשוטה כפי שנראית כאן. לנו היתה עטדה כזו: במקומות של שכונות קבע - אין זה מתפקידנו; ברור הוא, שאם מעברה עוברת למקום מסוים באופן קבוע, אז אנו לא מפקיטים בהחזקה עד סוף השנה.

להסתתף בשכונות קבועים מוטל על העיריות והמועצות המקומיות. לא העיריות ולא המועצות המקומיות אינן מקבלות תוספת מיוחדת עבור העברת המעברות לתחומיהן, אולם הן מקבלות תוספת לפסים שלהן, פים וכו'. כל האריסטטיקה הזו, לדעתי, טובת מאליה.

אנו שואפים, קודם כל, לסלק את החובות של הלשכות. כאמור, זוהי פיקציה לומר לשכות. הלשכות זה משרד הסעד. ומהראשון לאפרייל שעבר, המרכז היה אחראי בעד הסחיר של 4.600 ל"י.

ארגוני הנשים צריכים להתמחה יותר, ולהגדיל את התחלפותם. אולם, יושב אני פה בין חברי כנסת, אשר אם הם, לדעתם, מוצאים דרך שהממשלה "תתמחה" יותר, אז מדרבה, יגידו אותה.

זאת ועוד: יש ליצור לחץ על האוצר, על מנת שהתקציב שאוסר, לא יועבר מדי חודש בחודשו, כי משרד הסעד איננו דומה לסוג משרד אחר בממשלה.

היו"ר ב. אבניאל:
לפני שאמסוך את דעות הדיבור, ברצוני לומר כמה דברים: נציג משרד הסעד בהוצאתו, היה בבחינת מודה במקצת. הוא הודה שהוא חייב, אבל יחד עם זאת הוא חייב, ולכן אני מבקש שחברינו יתרכזו במחשבתם, אם ישנה דרך למעשה טבחה כספית, ואם יש להביא לחץ על האוצר להעביר את הכסף המאושר.

אכיר תודה אם חברי הועדה יתרכזו על הצד הפעיל.

ד. נצר:
ארטה לעצמי להוסיף כמה פלים בשם ארגוני הנשים: ילד בגן שמשרד הסעד משלם עבורו 5.600 ל"י עולה מיליונים 12,500 ל"י או - 13 ל"י; זאת אוסרת תוספת של 7 לירות על כל ילד מוסיפים ארגוני הנשים. אני יודעת מה בדיוק עולה שם, וכיצד יוצאת כל פרוטה ופרוטה.

ילד במסעון עולה 26-27 לירות, ומשרד הסעד משלם רק 12 לירות. עכשיו אולי תבינו מהו הגבול של "התמחה". אם משרד הסעד אוסר שהוא חייב 300.000 לירות, אז זאת לידיעתו, כי ארגוני הנשים אינם משלמים שם.

המרוסות שהארגונים היו מקבלים, הוקטנו.

אם יש חוב - יש לשלמו, מסום שאני מפטר להסעד חייב לגבנת או למשפלת ועוד.

כל הדברים שהעלה כאן סר בר-טלע ידועים
לנו, כן ידוע לנו שמה שעושה משרד הסעד עושה לא סתם דוע לב, אין
לנו דעה כזו. להיפך, הטריבולוגיה היא, שלעובדים בטוח זה סביעילתם
לקבל את מסכורתם. לכאורה, שפענו מפל שרת העבודה שהעובדים הסוציאליים
הם כתובת למכות, הם מותקפים בכוח פיסי בגלל זה שהם עובדים סול
הדרישה הגדולה.

אני מוסרת, שסידור ילד בטוסד, זה כאילו
סילפת סים בטעת שריפה. ולכן, בהתחשב עם כל המצב הכספי של האוצר
וסל הסעד, - אין להשאיר את המצב כמו שהוא כיום. הסעד אינו יכול,
לכל הדעות, להקטין את מספר הילדים. ולפיכך, עלינו לחפש דרך כיצד
לצאת מכל הטבח הזה, כי בטוט פנים ואופן, אי אפשר להוציא ילדים
מטוסדות או להקטין את מספרם.

משרד הסעד טוען, שאם טעברה עוברת לטקום
קבוע, אזי הוא מוסר: אין זה מחובתי לדאוג שם, טטוט שטט ישנה רטוט
טקוטית. אין זה כך. משרד הסעד צריך לראות את הנולד.

אני מציעה, שנבחר ועדת טטנה שתטפל בענין זה,
ונטנה גם לוועדת הכספים, ובטניה בגולל את כל הבעיה הזו. זוהי הצעה
טעטית. נעמיד את הדברים כמו שהם, ונציע להוסיף את הטכוסים שנמצאו
בגרעון, ולא לקצץ.

ב. כצולטונו:

המצב בו אנו נתונים אינו נעים כלל וכלל,
ביחוד כאשר שני הצדדים הם גם תובעים וגם
נתבעים, וכטטניהם צודקים. ומפני כך עלינו למצוא פתרון למצב זה,
כי בעיה זו היא כאובה, רצינית וגורלית בטדינתנו.

אני רוצה ספר בר-טלע ידע שארגוני הנשים
טטו טאפצים רבים בטטח סדור הילדים בגנים ובטעונות. עבודה זו היא
קרובה ללב הנשים. אך לדאבונו, מצב ארגוני הנשים הוא בכל רע.
המצב בארץ ידוע לכולנו. ואם לדבר טבחית תקציב רצינולי, הרי
היינו צריכים לקצץ; ואם אנו עדיין טחזיקים בקיים, זאת מוסרת טטצימות
הצורך הוא כה הכרחי שלא יכולנו לעשות זאת.

ידוע לי מצב התקציב של משרד הסעד, ולא אמריך
את הדיבור על כך. מצב האוצר, גם כן ידוע. מולכ ישנו דבר שקוראים
לו עדיפות בטולט. איננו יודעת באיזה סולט עדיפות בעיה זו עוסדת,
אך זאת אדע, כי בטטגרת תקציבו של משרד הסעד בטטצים מוסדות ילדים,
ושדבר זה צריך למצוא את פתרונו.

אני מציעה שתבחר ועדה מבין חברי ועדת
הסידורים על סנת למצוא דרך להסדר בעיה זו, וטוב יותר שחברי הוועדה
יעשו זאת כאשר יעשו אחרים בדרכים שמינן נראות לנו.

גב' י. לבנטח:

ברצוני להזכיר שהטפליות וטעונות יום,
היו אלה טעורו לטנוע התפטות טחלות הילדים
וטמותם. ואני כאן רוצה להזהירכם בזה, כי אם מצב זה לא יטנה
בעתיד הקרוב, הרי קרוב לודאי שנחזור לתקופה של 1949/50 - כזכור, בטטד
תקופה זו טמות הילדים היתה בכל היקפה - טטוט טאז לא טילפלו בכל
המוסדות האלה. כן ברצוני להזכיר ולהדגיש, שהמאמץ בהקמת המוסדות
והטפליות היה רב טאד; יחד עם זאת טפלנו בטקוח רטואי ועוד.

הגנים לא נפתחו, ומצב טעונות יום הוא
בכל רע. ישנם 4 טעונות יום שהם טועפדים לטגירה. בטנניה הטעון
כבר טגור. ילדי הטעברה של טגדל-אטקלון טבקרים בטוסד, מולט טחר
טויד זה ייסגר. כולכם ככירים את עיריית טגדל-אטקול, - היא לא
תקבל על עצמה את החזקת המוסד.

אינני יכולה לעמוד על השאלות . . .
התקציביות, שטום שפר בר-סלע עמד עליהן . . . אינני יודעת מה תהיה
התשובה פה, אך אני מבקשת מכם שאנו נקבל הדרכה בביצוע בעיה זו,
שטום שבלי תקציב לא נוכל לעשות ולא כלום. אנו מלאי תקנה שאח
ההדרכה נקבל מכם.

אתן בוחנת דוגמאות לרוב, אבל על אחת
מעמוד: בקרון היה קיים גן לילדים בגיל חובה וגם למטה בגיל חובה.
עכשיו, הילדים שם פתו בביים בלי שום מטרה. קרון נמצאת על
הספר. זאת ועוד: ואדי קרן, זהו גם כן שיכון ספר.

אנו צריכים למצוא לילדים שבטונוני
הספר איזה שהוא סדור.

ולאחרונה, אתוודה שטפוננו איננו
נקי, אבל לא ראינו כל אפשרות אחרת מאשר להקטין את מספר הילדים
המבקרים בטענות ובגניט.

היו"ר ב. אבניאל:
אנו מייחסים חשיבות מיוחדת לפתרון
הבעיות שנתעוררו בפנינו בצורה חיובית
לא רק מבחינת מהותן הסוציאלית.

אנו מציעים שתוקם פה ועדה, אשר חברה
יהיו: ד. נצר, ס. כפרית וב. כצנלסון, ביחד עם מיש רציני מספרד
הסעד, ואולי נפנה גם למסרד האוצר ובקשו לפנות נציג לוועדה זו;
חברים אלה יטבו על הסדורה, ותבוא מצדן הצעה, ואז נסתדל להעביר את
הצעתם למסרד האוצר וניצור לחץ.

א. נצר:
סדוע לא תפנה ועדה זו ישר לוועדת הכספים,
ותדרוש סכום מינימלי של 100 אלף לירות,
אני יודעת שסכום זה נחוץ להם, ופירוטו - עזרה ראשונה.

היו"ר ב. אבניאל:
אני רוצה שאנו נבוא בדריסה למסרד האוצר
בידענו היטב את הבעיה בכלום היקפה.

אינני מתנגד שהוועדה תשב יום-יומיים,
ולאחר מכן תבוא בהצעה. דבר זה יהיה בעל מסקל יותר.

ס. כפרית:
אנו יודעים בדיוק מה תהיה התשובה של מסרד
האוצר. כן אנו יודעים מה הן ההכנסות,
מה הם הגרעונות וכו'. אולם יחד עם זאת, הכסף למטרה זו צריך להימצא
ויהי מה.

חשוב לבדוק את סעיפי תקציב הסעד.
אנו מוכרחים להיכנס לכל הבעיות ולראות מה אפשרי ומה בלתי-אפשרי.

פר בר-סלע:
החברים כמון חושבים שבתקציב מסרד הסעד
ישנם סעיפים הביתנים לצמצום, לקצוץ.
ולכן, הייתי מבקש שתינתן לנו פעם הזדמנות להופיע בפניכם עוד פעם,
כדי לעמוד על כל הבעיה של הסירות הסוציאליות. אני בטוח שאם מדבר
על סודות לילדים מפגרים, על הנוער העברייני, ולאחר מכן על התפיכה
של ארגוני הנשים, - תתקבל תמונה טובה מזה שאתם מתארים לעצמכם.

ב. כצולסון:

אני מצטרפת לדעתו של היושב-ראש, עם הסתייגות מסויימת. שינוי דברים פרוצדורליים, וישנם דברים פציאותיים. מבחינת הפרוצדורה - צדק היושב-ראש - יש קודם כל לשבת עם משרד הסעד ועם משרד האוצר ולדון על הבעיה; מבחינה פציאותית - זה נחרת. חברת הכנסת נצר ואנכי ישבנו לא פעם בעניינים אלה. התקציב והזה עם השינויים שאפשר להציע, הם נהירים לנו לסדי, ואינני יודעת אם גם יש אפשרויות ואם הן בכלל ניתנות.

לאוצר מאוד לא נעים להגיע לפסיט פוליטיים. אולם יחד עם זאת, מוכרחים לפצות את הסכום של 100 אלף לירות, אם כי סכום זה איננו החלק העקרי.

אני מציעה, לדרוש קודם כל את 100 אלף הלירות, ויחד עם זאת אינני טובעת את האפשרות לשבת ולדון כפי שקבענו.

היו"ר ב. אבניאל:

הצעת מוסרת: אנו מפנים ועדה של 3 חברים, ונפנה אל משרד הסעד והאוצר שכל אחד ישלח נציג לוועדה זו, והם יחד ישבו וידונו תוך שבוע-שבועיים, ויראו מה הן האפשרויות של משרד הסעד; אם יש מקום לקוצים וכו'. חברי הוועדה יעבדו את הדברים ויסכסו אותם. לאחר מכן נבוא למשרד האוצר ונאטר, כי הנה, בדקנו את הדברים, וכולנו מאוחדים פה אחד שעל האוצר לתת סכום של 100 אלף לירות.

(ב) להקים ועדה כזאת, וטבלי לחכות לתוצאה של שבוע-שבועיים, לפנות ישר למשרד האוצר בדרישה לפתן 100 אלף לירות.

אצביע את שתי ההצעות הללו.

ה צ ב ע ה

- 4 - בעד הצעה א'
- 2 - בעד הצעה ב'

הצעה א' בתקבלה

כפי שהצעת קודם לכן, חברי הוועדה יהיו: גב' נצר, גב' כפרית וגב' כצולסון. אני מציע שגב' נצר תקבל את ריכוז הוועדה הזו.

אנו מבקש את משרד הסעד ומשרד האוצר לשלוח את נציגיהם.

עתה, נעבור לסעיף הסני שבסדר-היום -

- - -

ד. נצר: אני מבקשת 10 דקות, להסברת פניותיה של גב' פרייער.

גב' פרייער הפנתה את תשומת לב הוועדה לשירותים איבוריים למקרה של נערה, אשר קצין הסעד מטפל בה, וזה הגיע לידי מצב קטסטרופלי.

עסקתי בבעיה זו עוד לפני פגרת הכנסת, וחשבנו כי דבר זה צמתיים, אולם עם פתיחת הכנסת גב' פרייער שוב פנתה בתלונה חדשה.

אנו באנו לידי דעה, שסקרה זה של הנערה הוא סקרה קשה מאוד. זוהי נערה קשה מאוד, פסיכופטית, איננה יכולה להיכצא בחיק אמה, ובהתאם לעדות המנטיים: כל האמצעים שחפשו בעבודה, לא נשאו פרי. בדקנו וכצאנו, כי סידורה עולה 50-60 לירות. וסדר הסעד עשה כל האמצעים, ואף הם לא נשאו פרי.

הובעה דעה, שוועדת הפסנה שלנו עם התערבותה בענין זה, היא ללא תועלת. והסתבר, שהתערבותה של גב' פרייער היא התערבות פקדית, אם כי הם שכנים.

ועדת הפסנה באה לכלל דעה שסדר הסעד עשה רבות בטטח זה.

גב' פרייער טלפנה אתפול והתלוננה, טוב בענין זה.

אני מציעה שהוועדה תקבל את דעתנו, שנכתוב תשובה לגב' פרייער, כי לאחר לימוד הבעיה הזאת, באנו לכלל דעה שסדר הסעד עושה בכיטב יכו לתו בטטח זה, וכי סקרה זה הוא סקרה קשה, ולא קל לפתור אותן אם כי נעשו אמצעים.

ט. כפרית:
ענין זה עמד גם בפני טפס, והסופט בזכנו פסק שהתערבותה של גב' פרייער מזיקה, וביקש להפסיק את התערבותה. אני מציעה לצייין זאת בטכתב שייטלח לגב' פרייער.

היו"ר ב. אבניאל:
ברצוני לצייין, כי דבר זה הנו פרט קטן ובודד, ומיננו יכולים לדון בו. אך אם זה כבר בא, אז נזדמן לנו ודנו בו. הייתי רוצה לטוע ימסדר הסעד כמה לא צודקת גב' פרייער.

מר פילוא:
סן הרגע שגב' פרייער הפנתה את תשוכת לבנו למקרה של הנערה, שביא בת שכנים, נכנסנו וחקרנו בעיה זו. מאז ועד היום, אנו הקדשנו למקרה זה תשוכת לב הרבה יותר מאשר מקרים רבים אחרים. מקרה זה העסיק 4-5 ים קצינת מבחן האחראית לטיפול; יש קצינת מבחן הכסונה - - -

היו"ר ב. אבניאל:
במה לא באה נערה זו על סידורה? אני מקבל את הדעה שעשיתם לפעלה מהמכטיטום.

מר פילוא:
לפי דעת הפסיכיאטרים סוכם: בביתה של הנערה היא איננה יכולה להישאר. יש לה אם אשר ביניהן קיימים יחסים של שנאה, אין לה אב, אחיה נשואים ומיננו רוצים לקבלה בביתם. הנערה הזאת זקוקה, לפי כל חוות הדעת, להיות בחיק טפחה, ובטפחה שאין לה ילדים. טפחה עם הבנה חנוכית רבה מאוד, עם סבלנות רבה. יחד עם זאת צריך למצוא טפחה כזו. סכום של 60 לירות איננו כולל הלבטה והנעלה. יש יש טיפול רפואי, אזי צריך לשלם באופן טיוחד. אין לנו מוסד טיוחד עבורה.

יש לנו את המוסד בית הנצרה, אולם מקום זה איננו מתאים לה.

בין כל המספחות שאפשר להכניס אותה לביתם, לא נמצאה מספחה אחת שהתאימה לה. עשינו ניסיון בפרסום כוודעה בעתון. לבסוף התברר שאין מספחה איריגלית לפי הדרישה של התחנה, אולם נמצאה בכל זאת מספחה, אך כיד נפסלה פטום שלהם בת, ודבר זה הוא בלתי אפשרי.

עתה, נערה זו של גב' פרייער נמצאת בבית החלוצות. היא לוטדת כתיבה בכוננת-כתיבה ועוד.

הקושי שבכל הסבך הזה הוא, שברגע שהיא טרגישה במטהו רע וטמיננו טוצא חן בעיניה, היא רצה אל גב' פרייער, דבר שאין יותר קל מכונו.

היו"ר ב. אבניאל:
נענה לגב' פרייער במכתב כפי שאמרה גב' נצר, ונאמר לה שהוכח לנו ממסדר הטעד שנעשה הרבה טעד בשטח זה, ויחד עם זה מכסיכים לעשות מאמצים למען הצל את הנצרה הזאת. בזה נסיים פרשה זו.

ועתה נמשיך בחוק לתקון פקודת העטרת עבריינים בטבחן.

מר בר-אור:
דרכי הטיפול העוסקות לדקות טומט לנוער, לגבי עבריינים צעירים עד לגיל 16, מפורטות בטעיף 18 לפקודת עבריינים צעירים 1937. הוא יכול לחייב את העבריים הצעיר בסמן ערבות להתנהגות טובה למסך תקופה מסויימת ובטכום מסויימת.

הוא יכול להעמיד את העברייין לפיקוחו של הוריו ופי שהוא סבין קרוביו או להסגחתו של כל אדם אחר שנראה לשופט כמתאים.

הוא יכול להעמיד את העברייין הצעיר לפי פיקוחו של קצין מבחן באותם התנאים ובאותן הדרכים שמפורטות בפקודת העטרת עברייין לטבחן 1944.

הוא יכול לשלוח את העברייין הצעיר למוסד חינוכי מיוחד לטיפול עבריינים צעירים לתקופה של לא פחות משנה אחת.

הוא יכול לצוות - עד לפני שנתיים, עד לתקון החוק היה הנוהג הזה - על הכאתו של הצעיר. כיום, טעיף זה בוטל.

הוא יכול לחייב את העברייין הצעיר - והוא יכול לעשות זאת במקרים מתאימים בלבד - לשלם קנס ופיצויים לכל נזק שגרם עקב עבירתו.

הוא יכול לחייב את הורי הילד או אפוטרופסיו, לשלם קנס זה או נזקים אלה.

הוא יכול לחייב את הורי העברייין הצעיר או אפוטרופסיו, לתת ערבות מתאימה להתנהגותו הטובה של העברייין הצעיר בתנאים, ולתקופה שייקבעו בצו.

אם סלאו לעברייין הצעיר 14 שנה, השופט יכול לשלוח אותו לבית הסוהר. אולם, לפי הודאות הסעיף 12(2) של פקודת העבריינים הצעירים 1937, חייב השופט להיות מסוכנע בטרם

בטלח עברייין בעיר שטלמו לר 14 שנה, כי כל דרך סהדרכים האלו של הסיפול
טוקבעות בטעיק 18 מינה סתמיסה, ורק אז, בית הספסט רשמי לסלוח אותו
לבית הסוהר.

היו"ר ב. אבניאל:
אני סתבקס להיכנס סיד לוועדת הכספיים,
כי עוסד להתקיים שם דיון על סאלה סאני
העליתי. ולכן, אני נאלץ להציע לסיים את הישיבה, ולבקס שלישיבה
הבמה יוטילו הסוחרים שלנו להטלים את הסקירה.

ב) ברצוני להעלות הצעה, שאנו נבקר בספתיע
בכסה סוסדות של עבריינים צעירים, סוסדות סגורים; כן ברצוני להיות
נוכח בטספטיס הסתנהלים נגד עבריינים צעירים, וזאת נעסה גם כן בספתיע.

לערנד סיור בסוסדות לעבריינים צעירים,
וכן לבקר בבית-ספסט לעבריינים צעירים,
ביום א' בעוד שבועיים.

ה ו ח ל ט

לקיים ישיבה של ועדת הססנה לסוסדות
ילדים בסעברות ובישובי עולים, ביום
ב' הבא, שעה 15.00.

כ ו ח ל ט

הישיבה נועלה בשעה 11.00